

**НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ
УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ІМЕНІ ГЕРОЇВ
ЧОРНОБИЛЯ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ЦИВІЛЬНОГО
ЗАХИСТУ УКРАЇНИ**

Факультет цивільного захисту
Кафедра управління у сфері цивільного захисту

**МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ДЛЯ ВИКОНАННЯ
КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ З ДИСЦИПЛІНИ
«КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО»**

підготовка здобувачів за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти
галузь знань 08 «Право»
спеціальність 081 «Право»

Черкаси 2023

МЕТОДИЧНІ ВКАЗІВКИ ТА ЗАВДАННЯ ДЛЯ ВИКОНАННЯ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ ЗДОБУВАЧАМИ

Метою викладання навчальної дисципліни «Кримінальне право» є оволодіння здобувачами вищої освіти:

- знанням завдань, функцій та принципів кримінального права;
- знанням загальних принципів та напрямків кримінальної політики України;
- знанням загального понятійного апарату кримінального права України;
- вмінням здійснювати систематизацію та пошук кримінально-правових норм;
- вмінням аналізувати юридичну літературу, в якій висвітлюються окремі положення кримінального права України;
- вмінням виявляти об'єктивні та суб'єктивні ознаки загального складу злочину та здійснювати кримінально-правову характеристику цих ознак в складах конкретних злочинів, передбачених Особливою частиною Кримінального кодексу України;
- вмінням визначати підстави й форми реалізації кримінальної відповідальності та підстави застосування інших заходів кримінально-правового впливу;
- вмінням здійснювати пошук та критичний аналіз матеріалів правозастосовної діяльності при вирішенні конкретних практичних завдань;
- навичками щодо правильного застосування загальних інститутів кримінального права при вирішенні практичних завдань;
- навичками щодо виявлення ознак злочину у вчиненому діянні, відмежування злочинів від інших правопорушень.

Відповідно до навчального плану здобувачі повинні виконати письмово контрольну роботу.

Терміни виконання контрольної роботи визначені графіком виконання контрольних робіт.

Перед виконанням контрольної роботи необхідно ознайомитись з методичними вказівками, питаннями контрольної роботи, рекомендованою літературою, вивчити їх згідно рекомендацій, які були отримані під час настановних зборів.

У контрольній роботі здобувач повинен продемонструвати знання вивчених питань, уміння виділяти головне, робити висновки. Відповіді на питання мають бути обґрунтованими та містити посилання на використані джерела.

Обсяг роботи - від 10 сторінок друкованого тексту (розмір шрифту 14, формат А 4).

Контрольна робота має бути виконана за своїм варіантом, який визначається за останньою цифрою залікової книжки. **Викладач має право**

видати здобувачеві індивідуальний варіант завдання для виконання контрольної роботи.

На титульній сторінці необхідно вказати прізвище, ім'я та ім'я по батькові здобувача, курс, групу, номер залікової книжки (шифр) (зразок оформлення титульної сторінки контрольної роботи наведено у ДОДАТКУ А).

Контрольна робота, виконана не за своїм варіантом, якщо виконання контрольної роботи за індивідуальним завданням не було погоджено з викладачем, а також не повною мірою розкриває питання чи є результатом механічного переписування тексту підручника або нормативно-правового акту, не зараховується і з рецензією повертається здобувачу для повторного виконання.

На титульному листі нової контрольної роботи слід зробити помітку «Повторно» і направити в разі з першою роботою і рецензією на перевірку.

Виконана і зарахована контрольна робота є умовою допуску до складання іспиту.

ВАРІАНТ 1

1. Кримінальна політика як засіб реалізації завдань кримінального права.

2. Суд засудив Чубенка за ст. 232 КК України за розголошення комерційної таємниці до основного покарання у виді штрафу в розмірі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Адвокат в апеляційній скарзі вказав, що максимальний розмір штрафу в цьому випадку є дуже суворим покаранням для підсудного, оскільки він вчинив злочин уперше, щиро покаювся, позитивно характеризується, отримує невелику зарплату (5000 грн), має на утриманні вагітну дружину, матір-інваліда і неповнолітню дитину. Проаналізуйте доводи адвоката. Чи правильне рішення прийняв суд?

3. Максимова було засуджено за пунктами 2, 4, 6 ст. 115 КК України за вбивство вагітної дружини з корисливих мотивів та з особливою жорстокістю. При призначенні покарання суд узяв до уваги як обтяжуючі обставини те, що підсудний не визнав себе винним і не розкався у вчиненому, а також суд послався у вирок на пункти 7, 10 ст. 67 КК України. Адвокат подав скаргу, в якій вказав на недопустимість посилання у вирок на пункти 7, 10 ст. 67 КК України. Дайте докладний висновок по справі. Визначте, чи правильно вирішив суд, коли послався при призначенні покарання на вказані обставини як на обтяжуючі. Чи підлягає скарга адвоката задоволенню?

ВАРІАНТ 2

1. Механізм кримінально-правового регулювання.

2. Купуючи на ринку овочі, Цуканов довго торгувався з продавцем, оскільки грошей у нього було мало, а він хотів ще придбати пакет цукру. Це бачив Сердінов, який ніде не працював і не мав постійного місця проживання. Він вирішив скористатися залишками грошей Цуканова, що й зробив, витягнувши у нього гаманець. Сердінова було засуджено за крадіжку, що завдала значної шкоди потерпілому (ч. 3 ст. 185 КК України), оскільки у викраденому гаманці був ще й золотий ланцюжок. Адвокат Сердінова оскаржив вирок, наполягаючи на виправданні свого підзахисного за відсутністю в його діях складу злочину, оскільки Сердінов мав намір заволодіти лише незначним залишком грошей Цуканова, тобто сумою, яка свідчить про малозначність діяння. Про наявність у гаманці ювелірної прикраси він довідався лише після крадіжки, коли розкрив його у магазині. Цей ланцюжок через три години Сердінов продав невстановленій особі.

Варіант 1. Після крадіжки Сердінов витяг із гаманця гроші, не помітивши при цьому ланцюжка, і викинув гаманець з ланцюжком в ящик для сміття.

Варіант 2. Виявивши в гаманці золотий ланцюжок, Сердінов відшукав Цуканова і непомітно поклав прикрасу до його кишені. Яке рішення має бути прийнято у цій справі? Які умови застосування ч. 2 ст. 11 КК України?

3. Мілютіна засуджено за ст. 257 КК України за участь у банді, яка

вчиняла згвалтування. Суд призначив йому, крім основного покарання у виді позбавлення волі, ще й додаткове – конфіскацію майна, оскільки це додаткове покарання вказано у санкції як обов’язкове. В апеляційній скарзі адвокат Мілютіна наголосив на необхідності виключення з вироку конфіскації майна, мотивуючи цю вимогу тим, що згідно з ч. 2 ст. 59 КК України конфіскація може бути призначена лише за корисливі злочини, до яких згвалтування не належить. Дайте докладний висновок по справі, використовуючи для цього положення статей 59, 65 і санкцію ст. 257 КК України.

ВАРІАНТ 3

1. Основні напрямки досліджень та завдання кримінально-правової науки на сучасному етапі розвитку.

2. Умніков у стані сильного сп’яніння чіплявся в ресторані до незнайомих людей, нецензурно лаявся та погрожував їм. Коли до ресторану зайшов Дворніков і зробив йому зауваження, Умніков вдарив Дворнікова кулаком по голові, при цьому підставив йому ногу. Дворніков втратив рівновагу і впав. Падаючи, потерпілий вдарився головою об сходи, дістав тяжку травму голови і невдовзі помер. Умнікова засуджено за хуліганство, що супроводжувалося особливою зухвалістю, та умисне тяжке тілесне ушкодження, що спричинило смерть потерпілого. Адвокат подав апеляцію, вважаючи кваліфікацію другого злочину помилковою й наполягаючи на тому, що з боку Умнікова мало місце вбивство через необережність. Ознайомтеся зі статтями 119, 121 та 296 КК України. Чи підлягає скарга задоволенню? Проаналізуйте суб’єктивну сторону вчиненого.

3. Майстер цеху велозаводу Холодов протягом шести місяців викрадав по деталях велосипед, зібрав його вдома та продав. Холодова засуджено за ч. 1 ст. 185 КК України. Прокурор подав апеляцію на вирок суду, в якій вказав, що дії Холодова слід кваліфікувати за ч. 2 ст. 185 КК України, тобто як крадіжку, вчинену повторно. Встановіть, чи є в діях Холодова множинність злочинів? Якщо ні, то який за своїм характером злочин вчинено Холодовим? Охарактеризуйте ознаки цього злочину.

ВАРІАНТ 4

1. Наукові підходи до визначення кримінальної відповідальності.

2. Туренко, який ніде не працював і зловживав алкогольними напоями, погрожував сусідці Хотіній за те, що вона регулярно скаржиться на нього дільничному. Після чергової скарги Туренко підмовив олігофрена Олексійчука побити Хотіну, пообіцявши йому подарувати за це іграшку та цукерки. Пізно ввечері, коли Хотіна поверталася з роботи, Олексійчук напав на неї і побив, унаслідок чого Хотіна отримала тяжке тілесне ушкодження. Туренка і Олексійчука було засуджено за ч. 2 ст. 121 КК України (умисне тяжке тілесне ушкодження, вчинене групою осіб). У своїй апеляційній скарзі

адвокат Олексійчука наполягав, що його підзахисний не може нести кримінальну відповідальність. Вирішіть питання про кримінальну відповідальність Туренка та Олексійчука. Чи підлягає скарга адвоката задоволенню? Які ознаки суб'єкта злочину? Які критерії неосудності?

3. Петрова засуджено за ч. 2 ст. 296 КК України до 5 років позбавлення волі. Після відбуття одного року призначеного покарання він вчинив у колонії умисне вбивство з використанням виготовленого власноруч фінського ножа. У процесі розслідування встановлено, що ще до засудження за хуліганство Петров вчинив крадіжку. Суд засудив Петрова за крадіжку відповідно до ч. 1 ст. 185 КК України до 2 років виправних робіт; за виготовлення фінського ножа за ч. 2 ст. 263 КК до 3 років позбавлення волі, а за вбивство згідно із ч. 1 ст. 115 КК до 10 років позбавлення волі. Визначте, яке остаточне покарання за сукупністю може бути призначене Петрову. Докладно проаналізуйте порядок (етапи) призначення у даному випадку остаточного покарання і вкажіть ті норми Загальної частини КК України (статті і частини, пункти статей), керуючись якими суд має призначити покарання за сукупністю.

ВАРІАНТ 5

1. Склад злочину як підстава кримінальної відповідальності.

2. Адвокатом винного у вчиненні зґвалтування Луханіна (ч. 1 ст. 152 КК України) була подана скарга на дії слідчого, який відмовив у звільненні його підзахисного від кримінальної відповідальності. У скарзі на ім'я прокурора зазначено, що Луханін вчинив злочин уперше, щиро покався, вагітна потерпіла ніяких претензій не має. Чи є підстави для звільнення Луханіна від кримінальної відповідальності?

3. Завідуючу крамницею Лученко було засуджено за привласнення матеріальних цінностей за ч. 5 ст. 191 КК України до 7 років позбавлення волі із застосуванням позбавлення права "працювати з матеріальними цінностями у системі торгівлі" як додаткового покарання. Конфіскацію майна суд не призначив з огляду на те, що на момент постановлення вироку у підсудної не було виявлено майна, яке належить конфіскувати. Прокурор подав апеляцію на вирок суду, в якій вказав, що конфіскація в цьому випадку має бути обов'язково призначена. Поясніть, чи правильно вирішене питання про додаткові покарання у вирок суду. Докладно мотивуйте своє рішення, спираючись на тлумачення статей 55, 59, 65 КК України.

ВАРІАНТ 6

1. Проблема «позитивної» кримінальної відповідальності.

2. Сиволапов та Агеев засуджені за ст. 15, ч. 3 ст. 185 КК України за те, що вони з метою крадіжки грошей з каси підприємства проникли на охоронювану територію і, зламавши замок, зайшли в бухгалтерію. Побачивши масивний сучасний сейф, вони зрозуміли, що заволодіти

грошима їм не вдасться, та покинули приміщення, але біля будинку були затримані міліцією. Адвокат засуджених в апеляційній скарзі вказав, що вони не підлягають кримінальній відповідальності, оскільки в їх діях має місце добровільна відмова від доведення злочину до кінця. Чи підлягають Сиволапов та Агеев кримінальній відповідальності? Які ознаки добровільної відмови?

3. Гнатюк запросив до себе у гуртожиток друзів на святкування дня народження. Увечері, коли гості танцювали, до Гнатюка зайшов його сусід Збруєв, який брутально лаявся і вимагав вимкнути магнітофон. Обурившись поведінкою Збруєва, Гнатюк з друзями вивів його з кімнати. Після цього Збруєв узяв металевий совок, увірвався до кімнати Гнатюка і наніс останньому кілька ударів по голові, спричинивши тяжкі тілесні ушкодження. Вироком суду Збруєва засуджено за ч. 4 ст. 296 і ч. 2 ст. 121 КК України за сукупністю злочинів до 8 років позбавлення волі, а згідно зі ст. 75 КК України його звільнено від відбування покарання з випробуванням. Суд також встановив тривалість іспитового строку – 4 роки. Застосування звільнення від відбування покарання з випробуванням суд мотивував тим, що Збруєв раніше не був судимий і позитивно характеризується за місцем роботи. Визначте, чи є обґрунтованим застосування звільнення від відбування покарання з випробуванням. Розкрийте юридичну природу звільнення від відбування покарання з випробуванням та вкажіть, які наслідки таке звільнення тягне за собою.

ВАРІАНТ 7

1. Склад злочину: юридична модель та наукова абстракція.

2. Швень, Колюк та Дудка пізнім зимовим вечором напали на Кривцову і, погрожуючи ножом, відібрали у неї мобільний телефон, гроші та ювелірні прикраси, зняли норкову шубу і шапку. Кривцова застудилася і незабаром померла від запалення легенів. Швеня, Колюку та Дудку засуджено за ч. 4 ст. 187 КК України. Прокурор подав апеляцію на вирок суду, в якій указав, що дії винних необхідно кваліфікувати за сукупністю на підставі п. 6, 12 ч. 2 ст. 115 КК України. Проаналізуйте об'єктивну та суб'єктивну сторони злочину. Чи повинні Швень, Колюк та Дудка нести відповідальність за смерть потерпілої?

3. Хлиповка знайшов фінський ніж та носив цю зброю завжди при собі. Якось його затримав міліцейський патруль, і при обшуку ніж було вилучено. Хлиповку засуджено за ч. 2 ст. 263 КК України. Встановіть, який злочин вчинив Хлиповка – триваючий чи продовжуваний? Дайте докладну характеристику цих злочинів і вкажіть різницю між ними.

ВАРІАНТ 8

1. Форми (способи) описання суспільно небезпечного діяння в положеннях КК України.

2. Аракелов уперше вчинив злочин – самоправство, відповідальність за яке передбачена ст. 356 КК України, щиро покаявся, повністю усунув заподіяну шкоду та активно сприяв розкриттю злочину. Адвокат Аракелова вважав, що його потрібно звільнити від кримінальної відповідальності на підставі ст. 45 КК України. Суд не погодився з адвокатом, аргументуючи це тим, що самоправство має значну суспільну небезпечність і є злочином середньої тяжкості. Яким чином слід вирішити цю справу? Як у КК України вирішується питання про віднесення злочину до певної категорії за ступенем тяжкості?

3. Панфілов, якого засуджено за ч. 1 ст. 152 КК України до 4 років позбавлення волі, після відбуття 2 років вчинив у колонії умисне вбивство, за яке суд призначив йому за п. 6 ч. 2 ст. 115 КК України 15 років позбавлення волі. Застосовуючи ст. 71 КК України, суд до 15 років позбавлення волі за вбивство приєднав 2 роки за згвалтування й остаточно визначив за сукупністю вироків 17 років позбавлення волі з конфіскацією майна. Адвокат в апеляційній скарзі вказав, що суд не мав права приєднувати невідбуте за попереднім вирокіом покарання, його могло поглинути більш суворе, оскільки максимальний строк позбавлення волі, як зафіксовано в ч. 2 ст. 63 КК України, становить 15 років. Крім того, в апеляційній скарзі було зазначено, що суд порушив вимоги ч. 3 ст. 71 КК України, коли включив в остаточну міру покарання конфіскацію майна. Однак апеляційна інстанція залишила вирок без змін, мотивуючи своє рішення тим, що ст. 71 КК України не передбачає поглинання покарання, а вказує лише на необхідність їх складання. Щодо конфіскації майна в апеляційній ухвалі наголошено, що можливість призначення цього прямо передбачена санкцією ч. 2 ст. 115 КК України, тому суд мав право її застосувати. Дайте розгорнутий, аргументований висновок по справі. Докладно проаналізуйте доводи адвоката та апеляційної інстанції.

ВАРІАНТ 9

1. Значення покарання у системі державних заходів впливу на злочинність.

2. 17-річний Рибальченко пристрастився до вживання наркотиків, про що батьки не знали. Бажаючи позбутися згубної звички, він звернувся за допомогою до наркологічного диспансеру, де його взяли на облік. Медсестра диспансеру Коломієць зателефонувала матері Рибальченка і запитала, чи знає вона, що її син є наркоманом і його через це взято на облік. У матері Рибальченка стався серцевий напад, і вона одразу ж померла. Ознайомтеся зі ст. 145 КК України. Чи повинна Коломієць відповідати за смерть матері Рибальченка?

3. Коваленко посварився з Жиліним і наніс йому ножем удар у стегно. Згодом, злякавшись сильної кровотечі, Коваленко допоміг Жиліну зробити перев'язку і доставив додому, дав гроші на медикаменти. Наступного дня чоловіки помирилися, при цьому Коваленко попросив Жиліна нікому не

розповідати про те, що трапилося. Незабаром від зараження крові Жилін помер. Коваленка було засуджено за ч. 1 ст. 115 КК України.

В апеляційній скарзі підсудний просив перекваліфікувати його дії, вважаючи, що в його діях немає ознак злочину, передбаченого ст. 115 КК України. Проаналізуйте об'єктивну та суб'єктивну сторони діяння, яке вчинив Коваленко. Чи підлягає скарга адвоката задоволенню?

ВАРІАНТ 10

1. Смертна кара в системі покарань: за і проти.

2. Жилкін придбав у мисливському магазині рушницю й вирішив її випробувати. Пізньої ночі він вийшов на ганок свого будинку і двічі вистрелив з неї у бік городу, за яким починався заболочений ліс. Як з'ясувало слідство, одним із цих пострілів було вбито сусідку, яка тікала до лісу від свого зятя, що хотів її побити. Жилкіна засуджено за ст. 119 КК України. Адвокат в апеляційній скарзі вказав, що в діях його підзахисного немає ознак складу злочину, передбаченого ст. 119 КК України. Чи повинен Жилкін відповідати за смерть потерпілої? У чому полягає різниця між злочинною недбалістю, злочинною самовпевненістю та казусом?

3. Платонов посварився зі своєю тещею і умисно вдарив її рукою в обличчя. Теща впала і вдарилася головою об газову плиту. Це спричинило тяжке тілесне ушкодження, від якого вона того ж дня померла. Платонова засуджено за умисне тяжке тілесне ушкодження, що спричинило смерть потерпілого. Адвокат Платонова подав апеляцію, стверджуючи, що його підзахисний не мав умислу ні на вбивство тещі, ні на нанесення їй тяжкого тілесного ушкодження, про що, на його думку, свідчить висновок судово-медичної експертизи, в якому зазначено, що сам удар безпосередньо заподіяв ушкодження, які (якщо теща залишилася б жива) належали б до легких тілесних ушкоджень без розладу здоров'я. Ознайомившись зі статтями 119, 121 та 125 КК України, з'ясуйте, як має бути вирішена справа апеляційною інстанцією?

ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ ДЛЯ ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Загальна частина

1. Поняття, завдання та система кримінального права. Наука кримінального права як галузь правознавства.
2. Кримінальне право та суміжні галузі права.
3. Поняття закону про кримінальну відповідальність, його ознаки та значення.
4. Структура закону про кримінальну відповідальність.
5. Тлумачення закону про кримінальну відповідальність. Види тлумачення.
6. Структура Кримінального кодексу України. Загальна та Особлива частини КК, їх єдність та взаємозв'язок.
7. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо злочинів вчинених на території України.
8. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо злочинів вчинених за межами України громадянами України або особами без громадянства, що постійно проживають в Україні.
9. Чинність закону про кримінальну відповідальність щодо злочинів вчинених за межами України іноземцями або особами без громадянства що не проживають постійно в Україні.
10. Видача особи, яка обвинувачується у вчиненні злочину та особи, яка засуджена за вчинення злочину.
11. Чинність закону про кримінальну відповідальність у часі.
12. Зворотна дія закону про кримінальну відповідальність у часі.
13. Поняття злочину (формальне, матеріальне, формально-матеріальне, їх сутність).
14. Ознаки злочину. Відмінність злочину від інших правопорушень.
15. Класифікація злочинів.
16. Поняття кримінальної відповідальності.
17. Підстави кримінальної відповідальності. Форми реалізації кримінальної відповідальності.
18. Поняття складу злочину та його ознаки.
19. Співвідношення злочину і складу злочину.
20. Види складів злочину.
21. Кваліфікація злочинів.
22. Поняття об'єкту злочину. Дискусія відносно об'єкту злочину у науці кримінального права.
23. Поняття предмету злочину та його місце в структурі складу злочину.
24. Класифікація (види) об'єктів злочину.
25. Поняття і значення об'єктивної сторони злочину.
26. Суспільно небезпечне діяння (дія чи бездіяльність).
27. Суспільно небезпечні наслідки: поняття, види, кримінально-

правове значення (злочини з матеріальними та формальними складами).

28. Причинний зв'язок в кримінальному праві та його значення.
29. Місце, час, обстановка, спосіб та засоби вчинення злочину як факультативні ознаки, що характеризують об'єктивну сторону.
30. Поняття суб'єкту злочину. Види суб'єктів злочину.
31. Поняття неосудності її критерії . Наслідки визнання особи неосудною.
32. Відповідальність за злочини, вчинені в стані сп'яніння та її обґрунтування.
33. Поняття і значення суб'єктивної сторони злочину.
34. Поняття і значення вини в кримінальному праві. Форми вини в кримінальному праві, їх значення.
35. Умисел та його види.
36. Відмежування прямого умислу від непрямого. Особливості умислу в злочинах з формальним складом.
37. Необережність та її види.
38. Злочинна самовпевненість: її інтелектуальний та вольовий моменти. Відмежування самовпевненості від непрямого умислу.
39. Злочинна недбалість: її об'єктивний та суб'єктивний критерії, їх значення.
40. Змішана (подвійна, складна) форма вини, її значення для кваліфікації злочину.
41. Мотив та мета злочину як факультативні ознаки суб'єктивної сторони злочину.
42. Випадок (казус) як невинне заподіяння суспільно небезпечних наслідків. Його відмінність від злочинної недбалості.
43. Юридична помилка, її значення для кримінальної відповідальності.
44. Фактична помилка, її види та значення для кримінальної відповідальності.
45. Поняття та види обставин, що виключають злочинність діяння.
46. Поняття необхідної оборони. Підстави необхідної оборони та її ознаки.
47. Перевищення меж необхідної оборони.
48. Уявна оборона. Відповідальність при уявній обороні.
49. Поняття та підстави затримання особи, що вчинила злочин. Ознаки правомірного затримання.
50. Поняття, підстави та ознаки крайньої необхідності.
51. Відмінність крайньої необхідності від необхідної оборони та затримання злочинця.
52. Фізичний або психічний примус.
53. Виконання наказу або розпорядження як обставина, що виключає злочинність діяння.
54. Діяння, пов'язане з ризиком.
55. Виконання спеціального завдання з попередження чи розкриття

злочинної діяльності організованої групи чи злочинної організації.

56. Поняття та види стадій вчинення злочину.

57. Готування до злочину та його види.

58. Відмежування готування до злочину від виявлення умислу.

Відповідальність за готування до злочину.

59. Замах на злочин, його поняття, об'єктивні та суб'єктивні ознаки.

60. Види замаху на злочин (закінчений та незакінчений). Непридатний замах та його види.

61. Поняття закінченого злочину. Момент закінчення злочину з матеріальним, формальним та усіченим складом.

62. Відмежування замаху на злочин від закінченого злочину та від готування до злочину.

63. Відповідальність за готування до злочину та замах на злочин.

64. Поняття добровільної відмови від доведення злочину до кінця, її ознаки.

65. Стадії вчинення злочину, на яких можлива добровільна відмова від злочину.

66. Дійове каяття. Його відмінність від добровільної відмови від доведення злочину до кінця.

67. Поняття, ознаки та значення співучасті в злочині.

68. Об'єктивні та суб'єктивні ознаки співучасті. Спільність умислу співучасників злочину.

69. Спільність участі осіб у вчиненні злочину (зміст ознаки).

70. Форми співучасті.

71. Види співучасників та їх визначення в КК України.

72. Виконавці та співвиконавці злочину.

73. Організатор злочину.

74. Підбурювач до злочину. Способи підбурювання.

75. Пособник злочину. Відмінність пособництва від підбурювання.

76. Підстави та межі відповідальності співучасників.

77. Спеціальні питання відповідальності за співучасть.

78. Співучасть у злочинах із спеціальним суб'єктом. Посередня винність (виконання) як спеціальні питання відповідальності за співучасть.

79. Провокація злочину як спеціальне питання відповідальності за співучасть.

80. Ексцес виконавця. Види ексцесу.

81. Невдале підбурювання та пособництво і безнаслідкова співучасть як спеціальні питання відповідальності за співучасть.

82. Добровільна відмова співучасників. Відповідальність при добровільній відмові співучасників.

83. Поняття і види причетності до злочину (переховування, неповідомлення, попуск). Відповідальність за причетність до злочину.

84. Повторність, сукупність та рецидив злочинів як види множинності злочинів.

85. Одиничний злочин як структурний елемент множинності злочинів. Види одиничних злочинів.
86. Поняття сукупності злочинів та її ознаки.
87. Види сукупності злочинів.
88. Повторність як вид множинності злочинів. Види повторності.
89. Відмежування повторності від суміжних з нею понять.
90. Рецидив злочинів: поняття, ознаки, види.
91. Правові наслідки повторності, сукупності та рецидиву злочинів.
92. Поняття і види звільнення від кримінальної відповідальності.
93. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із закінченням строків давності.
94. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із зміною обстановки.
95. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із дійовим каяттям.
96. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку з передачею особи на поруки.
97. Звільнення від кримінальної відповідальності у зв'язку із примиренням винного з потерпілим.
98. Поняття покарання та його ознаки.
99. Мета покарання та її ознаки.
100. Поняття системи покарань за кримінальним правом. Система покарань за чинним законодавством про кримінальну відповідальність.
101. Види покарань за кримінальним правом.
102. Довічне позбавлення волі.
103. Позбавлення волі: поняття та зміст. Види та строки.
104. Виправні роботи як вид покарання: зміст, строки та види.
105. Громадські роботи як вид покарання.
106. Поняття та зміст позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю.
107. Штраф як вид покарання.
108. Арешт як вид покарання.
109. Конфіскації майна: поняття, зміст та її види.
110. Позбавлення військових, спеціальних звань, рангів, чинів, кваліфікаційних класів: зміст цього виду покарання, умови та порядок застосування.
111. Загальні засади призначення покарання.
112. Обставини, які пом'якшують покарання.
113. Обставини, які обтяжують покарання.
114. Призначення покарання за сукупністю злочинів.
115. Призначення покарання за сукупністю вироків.
116. Призначення більш м'якого покарання, ніж передбачено законом.
117. Поняття звільнення від покарання та його відбування
118. Поняття звільнення від відбування покарання з випробуванням та

його підстави.

119. Обов'язки, які покладає суд на особу, звільнену від відбування покарання з випробуванням. Застосування додаткових покарань у разі такого звільнення.

120. Правові наслідки звільнення від відбування покарання з випробуванням.

121. Звільнення від відбування покарання з випробуванням вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до семи років.

122. Звільнення від покарання у зв'язку із закінченням строків давності виконання обвинувального вироку

123. Умовно-дострокове звільнення від відбування покарання.

124. Заміна невідбутої частини покарання більш м'яким видом покарання.

125. Звільнення від відбування покарання вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років.

126. Звільнення від покарання за хворобою.

127. Звільнення від покарання на підставі Закону України про амністію або акту про помилування.

Особлива частина

1. Поняття, система та значення Особливої частини КК України.

2. Кваліфікація злочинів: поняття, механізм та її значення.

3. Злочини проти основ національної безпеки України, їх загальна характеристика.

4. Державна зрада (ст. 111 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Умови звільнення від кримінальної відповідальності.

5. Посягання на життя державного чи громадського діяча (ст. 112 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Потерпілий від цього злочину.

6. Диверсія (ст. 113 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

7. Шпигунство (ст. 114 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Умови звільнення від кримінальної відповідальності.

8. Поняття вбивства та його види (класифікація). Загальна характеристика.

9. Умисне вбивство двох або більше осіб (п. 1 ч. 2 ст. 115 КК України), вчинене з особливою жорстокістю (п. 4 ч. 2 ст. 115 КК України), вчинене способом, небезпечним для життя багатьох осіб (п. 5 ч. 2 ст. 115 КК України).

10. Умисне вбивство малолітньої дитини або жінки, яка завідомо для винного перебувала у стані вагітності (п. 2 ч. 2 ст. 115 КК України), заручника або викраденої людини (п. 3 ч. 2 ст. 115 КК України), на замовлення (п. 11 ч. 2 ст. 115 КК України).

11. Умисне вбивство з корисливих мотивів (п. 6 ч. 2 ст. 115 КК України),

з хуліганських мотивів (п. 7 ч. 2 ст. 115 КК України), особи чи її близького родича у зв'язку з виконанням цією особою службового або громадського обов'язку (п. 8 ч. 2 ст. 115 КК України), з мотивів расової, національної чи релігійної нетерпимості (п. 14 ч. 2 ст. 115 КК України).

12. Умисне вбивство з метою приховати інший злочин або полегшити його вчинення (п. 9 ч. 2 ст. 115 КК України), поєднане з згвалтуванням або насильницькі задоволенням статевої пристрасті неприродним способом (п. 10 ч. 2 ст. 115 КК України), вчинене за попередньою змовою групою осіб (п. 12 ч. 2 ст. 115 КК України), вчинене особою, яка раніше вчинила умисне вбивство, за винятком вбивства, передбаченого ст.ст. 116-118 КК України (п. 13 ч. 2 ст. 115 КК України).

13. Умисне вбивство, вчинене в стані сильного душевного хвилювання (ст. 116 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

14. Умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини (ст. 117 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

15. Умисне вбивство при перевищенні меж необхідної оборони, а також у разі перевищення заходів, необхідних для затримання злочинця (ст. 118 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Поняття необхідної оборони та затримання злочинця.

16. Вбивство через необережність (ст. 119 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

17. Доведення до самогубства (ст. 120 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

18. Умисне тяжке тілесне ушкодження (ст. 121 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Поняття тяжкого тілесного ушкодження.

19. Умисне середньої тяжкості тілесне ушкодження (ст. 122 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

20. Умисне легке тілесне ушкодження (ст. 125 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Ознаки легкого тілесного ушкодження. Кваліфікуючі ознаки.

21. Побої і мордування (ст. 126 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

22. Погроза вбивством (ст. 129 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

23. Незаконне проведення абортів (ст. 134 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

24. Залишення в небезпеці (ст. 135 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

25. Ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані (ст. 136 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

26. Ненадання допомоги хворому медичним працівником (ст. 139 КК

України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

27.Порушення прав пацієнта (ст. 141 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

28.Порушення встановленого законом порядку трансплантації органів або тканин людини (ст. 143 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

29.Насильницьке донорство (ст. 144 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

30.Незаконне позбавлення волі або викрадення людини (ст. 146 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

31.Захоплення заручників (ст. 147 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

32.Торгівля людьми або інша незаконна угода щодо людини (ст. 149 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

33.Згвалтування (ст. 152 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

34.Насильницьке задоволення статевої пристрасті неприродним способом (ст. 153 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

35.Статеві зносини з особою, яка не досягла статевої зрілості (ст. 155 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

36.Розбещення неповнолітніх (ст. 156 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

37.Злочини проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина (розділ V КК України), їх загальна характеристика.

38.Порушення недоторканості житла (ст. 162 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

39.Перешкоджання законній професійній діяльності журналістів (ст. 171 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

40.Грубе порушення законодавства про працю (ст. 172 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

41.Порушення авторського права і суміжних прав (ст. 176 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

42.Злочини проти власності (розділ VI КК України), їх загальна характеристика та види.

43.Крадіжка (ст. 185 КК України): характеристика об'єктивних та

суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

44.Грабіж (ст. 186 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

45.Розбій (ст. 187 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

46.Вимагання (ст. 189 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

47.Шахрайство (ст. 190 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

48.Відмінність крадіжки від грабежу, грабежу від розбою, розбою від вимагання.

49.Характеристика кваліфікуючих ознак: повторність, вчинення злочину групою осіб, за попередньою змовою групою осіб, вчинення злочину організованою групою.

50.Характеристика кваліфікуючих ознак: проникнення у житло чи інше приміщення або сховище, заподіяння значної шкоди потерпілому, великий та особливо великий розмір шкоди.

51.Викрадення води, електричної або теплової енергії шляхом її самовільного використання (ст. 188-1 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

52.Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем (ст. 191 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки злочину.

53.Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст. 192 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки. Відмінність від шахрайства (ст. 190 КК України).

54.Умисне знищення або пошкодження майна (ст. 194 КК України), необережне знищення або пошкодження майна (ст. 196 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

55.Порушення обов'язків щодо охорони майна (ст. 197 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

56.Самовільне зайняття земельної ділянки та самовільне будівництво (ст. 197-1 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

57.Придбання або збут майна, завідомо здобутого злочинним шляхом (ст. 198 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

58.Виготовлення, зберігання, придбання, перевезення, пересилання, ввезення в Україну з метою використання при продажу товарів, збуту або збут піддроблених грошей, державних цінних паперів, білетів державної лотереї, марок акцизного податку чи голографічних захисних елементів (ст. 199 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

59.Незаконні дії з документами на переказ, платіжними картками та

іншими засобами доступу до банківських рахунків, електронними грошима, обладнанням для їх виготовлення (ст. 200 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

60. Контрабанда (ст. 201 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

61. Незаконний обіг дисків для лазерних систем зчитування, матриць, обладнання та сировини для їх виробництва (ст. 203-1 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

62. Фіктивне підприємництво (ст. 205 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

63. Протидія законній господарській діяльності (ст. 206 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

64. Легалізація (відмивання) грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом (ст. 209 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

65. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) (ст. 212 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

66. Доведення до банкрутства (ст. 219 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

67. Шахрайство з фінансовими ресурсами (ст. 222 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

68. Розголошення комерційної або банківської таємниці (ст. 232 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

69. Загальна характеристика злочинів проти довіри.

70. Приховування або перекручення відомостей про екологічний стан або захворювання населення (ст. 238 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

71. Незаконне полювання (ст. 248 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки

72. Створення злочинної організації (ст. 255 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

73. Сприяння учасникам злочинних організацій та укриття їх злочинної діяльності (ст. 256 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

74. Бандитизм (ст. 257 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Відмежування банди від організованої групи.

75. Терористичний акт (ст. 258 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

76. Завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності (ст. 259 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

77. Викрадення, привласнення, вимагання вогнепальної зброї, бойових припасів, вибухових речовин чи радіоактивних матеріалів або заволодіння

ними шляхом шахрайства або зловживання службовим становищем (ст. 262 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

78. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

79. Порухення вимог законодавства про охорону праці (ст. 271 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

80. Порухення правил безпеки руху або експлуатації залізничного, водного чи повітряного транспорту (ст. 276 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

81. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства (ст. 279 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

82. Порухення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (ст. 286 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

83. Порухення правил, норм і стандартів, що стосуються убезпечення дорожнього руху (ст. 288 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

84. Незаконне заволодіння транспортним засобом (ст. 289 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

85. Групове порушення громадського порядку (ст. 293 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак.

86. Масові заворушення (ст. 294 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

87. Хуліганство (ст. 296 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

88. Наруга над могилою, іншим місцем поховання або над тілом померлого (ст. 297 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

89. Везення, виготовлення, збут і розповсюдження творів, що пропагують культ насильства і жорстокості, расову національну чи релігійну нетерпимість та дискримінацію, а також порнографічних предметів (ст.ст. 300, 301 КК України).

90. Створення або утримання місць розпусти і звідництво (ст. 302 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

91. Сутенерство або втягнення особи в заняття проституцією (ст. 303 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

92. Загальна характеристика злочинів у сфері обігу наркотичних

засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я населення.

93. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів (ст. 307 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

94. Розголошення державної таємниці (ст. 328 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

95. Втрата документів, що містять державну таємницю (ст. 329 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

96. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб (ст. 342 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

97. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, працівника державної виконавчої служби, приватного виконавця (ст. 343 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

98. Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу (ст. 345 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

99. Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця (ст. 348 КК): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

100. Самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи (ст. 353 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

101. Підкуп працівника підприємства, установи чи організації (ст. 354 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

102. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань (ст. 355 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

103. Викрадення, привласнення, вимагання документів, штампів, печаток, заволодіння ними шляхом шахрайства чи зловживання службовим становищем або їх пошкодження (ст. 357 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

104. Загальна характеристика злочинів у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

105. Зловживання владою або службовим становищем (ст. 364 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

106. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу (ст. 365 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

107. Службова недбалість (ст. 367 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

108. Неправомірна вигода: загальна характеристика.

109. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою (ст. 368 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

110. Пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі (ст. 369 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

111. Завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою (ст. 371 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

112. Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності (ст. 372 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

113. Порушення права на захист (ст. 374 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

114. Втручання в діяльність судових органів (ст. 376 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

115. Завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину (ст. 383 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

116. Завідомо неправдиве показання (ст. 384 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

117. Дії, що дезорганізують роботу в установах виконання покарань (ст. 392 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

118. Приховування злочину (ст. 396 КК України): характеристика об'єктивних та суб'єктивних ознак. Кваліфікуючі ознаки.

119. Загальна характеристика злочинів проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).

120. Загальна характеристика злочинів проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

Основна

1. Кримінальне право України (у питаннях та відповідях) : навч. посіб./ за заг. ред. д-ра юрид. наук., проф. О. М. Литвинова; Литвинов О. М., Житний О. О., Клемпарський М. М. та ін. Харків: МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. 2016. 328 с.
2. Кваліфікація злочинів у діяльності Національної поліції України : навч. посіб./за заг. ред. О. М. Литвинова ; МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: Константа, 2017. 448 с.
3. Кримінальне право України. (Загальна частина) : підручник/за заг. ред. О. М. Бандурки; А. М. Бабенко, Ю. А. Вапсва, В. К. Грищук та ін. Харків: Вид-во ХНУВС, 2011. 378 с.
4. Кримінальне право України. (Особлива частина) : підручник/за заг. ред. О. М. Литвинова; наук. ред. серії О. М. Бандурка; А. В. Байлов, О. А. Васильєв, О. О. Житний, та ін. Харків: Вид-во ХНУВС, 2011. 572 с.
5. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : Т. 1 : Загальна частина./Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгінта ін. 5-те вид., допов. Харків: Право, 2013. 376 с.
6. Кримінальний кодекс України. Науково-практичний коментар : Т. 2 : Особлива частина/за заг. ред. В. Я. Тація, В. І. Борисова, В. І. Тютюгіна; Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгінта ін. 5-те вид., допов. Харків: Право, 2013. 1040 с.
7. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник/за ред. М. І. Мельника, В. А. Климентя; Ю. В. Александров, О. О. Дудоров, В. А. Клименко, М. І. Мельник та ін. 3-тє вид., переробл. та допов. Київ: Атіка, 2009. 408 с.
8. Кримінальне право України. Загальна частина: Практикум : навч. посіб./Л. П. Козаченко, О. М. Костенко, В. К. Матвійчук та ін. Київ: КНТ, 2006. 432 с.
9. Кримінальне право України: Загальна частина : підручник/за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація; Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін. 4-те вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2010. 456 с.
10. Кримінальне право України: Особлива частина: підручник/за ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація; Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, В. І. Тютюгін та ін. 4-е вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2010. 608 с.
11. Кримінальне право України: Практикум: Навч. посібник/за ред. С. С. Яценка Андрушко П. П., Шапченко С. Д. та ін. 2-е вид., перероб. і допов. Київ: Юрінком Інтер, 2004. 592 с.
12. Житний О. О. Кримінальне право України: частина Загальна (у схемах та таблицях): навчальний посібник. Харків: Одійссей, 2008. 200 с.
13. Коржанський М. Й. Кваліфікація злочинів. навч. посібник. Київ:

Атіка, 2007. 592 с.

14.Лантінов Я. О. Основні склади злочинів : навч. посіб. для самост. підготов. Харків: НТМТ, 2009. 496 с.

15.Навроцький В. О. Основи кримінально-правової кваліфікації: Навч. Посібник. Київ: Юрінком Інтер, 2006. 704 с.

16.Попович В. М, Трачук П. А., Андрушко А. В., Логін С. В. Актуальні проблеми кримінального права: навч. посіб. Київ: Юрінком Інтер, 2009. 256 с.

17.Постанови Пленуму Верховного Суду України /Верховний Суд України. URL: <http://www.scourt.gov.ua/clients/vsu/vsu.nsf/%28documents%29/D061282D942041D6C2257AF3003DC868> (дата звернення: 25.07.2018).

18.Фріс П. Л. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник для студентів вищих навчальних закладів. Київ: Атіка, 2004. 488 с.

19.Шульга А. М., Вапсва Ю. А., Павликівський В. І. Кримінальне право України : основні питання та відповіді : посібник. Харків: Майдан, 2009. 304 с.

Допоміжна

1. Андрушко П. П. Об'єкт кримінально-правової охорони, об'єкт злочину, об'єкт злочинного посягання та об'єкт злочинного впливу: основний зміст понять та їх співвідношення. Адвокат. 2011. № 12 (135). С. 3–10.

2. Антипов А. Проблеми застосування до неповнолітніх певних видів кримінального покарання. Підприємництво, господарство і право. 2004. № 8. С. 134–137.

3. Баулін Ю. Кримінальна відповідальність: сутність, зміст та правова форма. Вісник Академії правових наук України. 2003. № 2-3. С. 3-4.

4. Баулін Ю. Кримінальне право як публічна галузь права. Вісник Конституційного Суду України. 2005. № 2. С. 83–85.

5. Баулін Ю. В. Звільнення від кримінальної відповідальності. Київ: Атіка, 2004. 296 с.

6. Борисов В. І. Державна політика у сфері боротьби зі злочинністю. Проблеми законності. 2009. Вип. 100. С. 305–312.

7. Борисов В. І., Пашенко О. О. Питання закону про кримінальну відповідальність. Питання боротьби із злочинністю. Вип. 2006. С. 3-22.

8. Бурдін В. М. Особливості кримінальної відповідальності неповнолітніх в Україні: Монографія. Київ: Атіка, 2004. 240 с.

9. Васильєв А. А. До питання про презумпцію осудності в кримінальному праві. Вісн. Нац. ун-ту внутр. справ. 2004. Вип. 25. С. 182–186.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

1. Конституція України: закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр> (дата звернення: 25.07.2018)
2. Кримінальний кодекс України: закон України від 05.04.2001 № 2341-

III // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 25.07.2018).

3. Кримінальний процесуальний кодекс України: закон України від 13.04.2012 № 4651-VI // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 25.07.2018).
4. Кодекс України про адміністративні правопорушення: закон України від 07.12.1984 № 8073-X // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> (дата звернення: 25.07.2018).
5. Податковий кодекс України від 02.12.2010 № 2755-VI // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 25.07.2018).
6. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580- VIII // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/580-19> (дата звернення: 25.07.2018).
7. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: закон України від 23.02.2006 № 3477-IV // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3477-15> (дата звернення: 25.07.2018).
8. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення: закон України від 07.04.2011 № 3207-VI // База даних «Законодавство України»/Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3207-17> (дата звернення: 25.07.2018).

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ ІМЕНІ ГЕРОЇВ
ЧОРНОБИЛЯ
ВІДДІЛЕННЯ ЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

КОНТРОЛЬНА РОБОТА
з кримінального права
(назва дисципліни)

Студента (ки) 3-го курсу (т. н. 4 р. 6 м.)
1 групи ОР «бакалавр»
спеціальності 081 «Право»
Розшибаки Ю. С.
Шифр 569